

ת"פ 34899/01/14 - מדינת ישראל נגד שלום פילוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 34899-01-14 מדינת ישראל נ' פילוס(עציר)

בפני	כב' השופטת שירלי רנר
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד	שלום פילוס (עציר)
נאשם	ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן ועו"ד יפתח לנדאו

החלטה

1. בפני בקשה להורות על הפרדת אישומים.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו הצגת מצגי מרמה לביטוח לאומי באשר למצב הרפואי-פסיכיאטרי של תובעים שונים לשם קבלה במרמה של קצבאות נכות, כל זאת בתמורה לתשלום.

הבקשה עתרה מלכתחילה להורות על הפרדתם של שלושה אישומים, ואולם בדיון צמצם ב"כ הנאשם את בקשתו לשניים בלבד, אישומים מספר 5 ו-6.

2. באישום מספר 5 מיוחסת לנאשם עבירה של סחיטה בכח והיזק בזדון כנגד אדם בשם אברהם סופר בשל פרסום שפירסם האחרון נגדו באתר אינטרנט.

באישום מספר 6 מיוחס לנאשם כי לאחר שזייף תעודת זהות של אדם בשם מרדכי נסים טפירו ופתח שני חשבונות בנק על שמו תוך שהוא מציג עצמו כטפירו, הוא עשה שימוש במסגרות אשראי בחשבונות תוך הותרת חובות.

3. לטענת ב"כ הנאשם צירוף האישומים האמורים אינו מקיים את תנאי סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. אישום 5 כלל לא עוסק בעבירת מרמה ואילו אישום 6 אמנם עוסק בעבירת מרמה אך כזו שכלל לא קשורה למוסד לביטוח לאומי. מדובר לטענתו באישומים שהם בסמכות עניינית של בית משפט השלום, אין עדים או מעורבים משותפים עם יתר האישומים וצירוף האישומים רק יסרביל את הדין.

לטענת ב"כ המאשימה אישום 5 נוגע לפרשת ההונאה של הביטוח הלאומי שכן הרקע לאירוע הסחיטה הוא נסיון קידום תביעתו של הנסחט בביטוח הלאומי. אשר לאישום 6 טוענת ב"כ המאשימה כי מדובר בעובדות דומות שכן הנאשם זייף תעודת זהות של אחר והציג עצמו בכזב כאחר על מנת להונות מוסד ציבורי.

4. הוראת סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובעת כי **"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת..."**.

הפרשנות שניתנה להוראת סעיף 86 האמורה היא "פרשנות תכליתית רחבה" (ר' בגץ 5283/98 חדר נ. הרכב השופטים י' צמח, מ' נאור מ' ארד שופטי בית המשפט המחוזי בירושלים פ"ד נה(3) 721, בעמ' 727).

"הרישה של הסעיף מנוסחת בדיוק נמרץ באופן שמאפשר לדון בכל העניינים הקשורים לפרשה עובדתית אחת באותו בית-משפט...." (ר' ע"פ 866/95 אהרן סוסן נ. מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 793, בעמ' 813).

הביטוי "עובדות דומות" נתפרש כחל גם מקום בו בוצעו עבירות כלפי קורבנות שונים במועדים שונים ובלבד שהאישומים מבוססים על עובדות שרובן או עיקרן דומה ושאינן בצירוף כדי לקפח את הגנת הנאשם (ר' פסק הדין בעניין חדר, שם, בו אושר הצירוף של אישומים בנסיון רצח ורצח שבוצעו במועדים שונים כלפי קורבנות שונים).

הסיפא חלה על **"סדרת מעשים נפרדים - מבחינת הזמן והמקום - אשר קיים ביניהם חוט מקשר, ההופך אותם לפרשה כוללת אחת"** (ר' י. קדמי, סדר הדין הפליליים (חלק שני, הליכים שלאחר הגשת כתב אישום, בעמ' 938).

5. אשר לאישום 5.

החלופה הרלוונטית לאישום זה לטענת המאשימה היא החלופה שבסיפא ולפיה מדובר ב**"סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת"**.

על פי עובדות אישום זה, בתמורה לפריטת שיק על ידי אברהם סופר, סוכם כי הנאשם ואדם נוסף יקדמו את תביעתו בביטוח הלאומי. לאחר שהתברר לסופר כי לשיק אין כסוי, הוא פרסם באתר אינטרנט כי יש להיזהר מהשיקים של הנאשם ואותו אדם נוסף. בעקבות פרסום זה, אירעו האירועים נשוא האישום במסגרתם הגיע הנאשם ביחד עם אותו אחר לביתו של סופר, פגע ברכושו, סטר לו וטלטל אותו, כל זאת תוך אמירה לסופר כי עליו להפסיק לפרסם מודעות שמזיקות לנאשם.

אמנם העובדות נשוא אישום זה שונות מיתר האישומים נשוא כתב האישום, ואולם הרקע להתרחשות נשוא האישום היא הסכמה לקידום תביעה בביטוח הלאומי. המיחוס לנאשם במסגרת אישום זה מהווה איפוא חלק מפרשה אחת כוללת של

מעשי ההונאה שנטען כי בוצעו כלפי הביטוח הלאומי. אין מקום על כן להורות על הפרדתו של אישום זה.

6. אשר לאישום השישי. החלופה הרלוונטית לאישום זה היא לטענת המאשימה קיומן של עובדות דומות.

על פי עובדותיו של אישום זה התחזה הנאשם לאחר באמצעות זיוף תעודת זהות ובשני מקרים פתח חשבונות בנקים על שמו של אותו אחר ועשה שמוש במסגרות אשראי תוך הותרת חובות.

אמנם האישומים האחרים נשוא כתב האישום עניינם יצירת מצגים כוזבים לשם קבלת קצבאות מהמוסד לביטוח לאומי עבור צדדים שלישיים, כל זאת כנגד תמורה המשולמת לנאשם בעבור פעולותיו, ואילו האישום השישי עניינו יצירת מצג כוזב לשם קבלת מסגרות אשראי מבנקים עבור הנאשם עצמו.

עם זאת, הדמיון בעובדות עולה על השוני שכן אף כאן מדובר למעשה במצגי מרמה ובדומה לחלק מהמעשים נשוא האישומים האחרים, נעשה כאן שימוש בתעודת זהות מזוייפת ובהתחזות לאחר.

טענתו העיקרית של ב"כ הנאשם היא כי הותרת אישומים אלו במסגרת כתב אישום אחד תוליך להשחרת הנאשם ולפגיעה בזכותו להליך הוגן.

בעניין זה נאמר בפרשת **חדר** כי חזקה על שופטים מקצועיים כי ידעו להכריע בכל פרשייה על יסוד התשתית הראייתית שתובא בפניהם.

7. לנוכח האמור, הבקשה להפרדת האישומים נדחית.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים.